

अद्भुतञ्चाप्यचिन्त्यञ्च दृष्ट्वा कर्म तयो रणे । सिद्धचारणसङ्गानां विस्मयः समपद्यत ।
 प्रशंसन्ति तदा देवाः सिद्धाश्च परमर्षयः । साधु द्रौणे महाबाहो साधु भीमेति चाब्रुवन् ।
 तौ गूरौ समरे राजन् परस्परकृतागमौ । परस्परमुदैवेतां क्रोधादुद्धृत्य चतुषी ।
 क्रोधरक्तेक्षणे तौ तु क्रोधात् प्रस्फुरिताधरौ । क्रोधात् सन्दष्टदशनौ तथैव दशनच्छदौ ।
 अन्योन्यं क्वादयन्तौ स्रग्धरा महारथौ । शराम्बुधारौ समरे शस्त्रविद्युत्प्रकाशिनौ ।
 तावन्त्योन्यं ध्वजं बिद्ध्वा सारथिञ्च महारणे । अन्योन्यस्य हयान् बिद्ध्वा विभिदाते परस्परं ।
 ततः क्रुद्धौ महाराज वाणौ गृह्य महाहवे । उभौ चिक्षिपतुस्त्रण्मन्योन्यस्य बधैषिणौ ।
 तौ सायकैर्महाराज द्योतमानौ चमूमुखे । आजग्नतुः समासाद्य वज्रवेगौ दुरासदौ ।
 तौ परस्परवेगाच्च शराभ्याञ्च भृशाहतौ । निपेततुर्महावीर्यौ रथोपस्थे तयोस्तदा ।
 ततस्तु सारथिर्ज्ञात्वा द्रौणपुत्रमचेतनं । अपोवाह रणाद्राजन् सर्वसैन्यस्य पश्यतः ।
 तथैव पाण्डवं राजन् विह्वलन्तं मुहुर्मुहुः । अपोवाह रथेनाजौ सारथिः शत्रुतापनं ।
 इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि अश्वत्थामभीमसेनयुद्धे पञ्चदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥
 ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ यथा संशप्तकैः सार्द्धमर्जुनस्याभवद्रणः । अन्येषाञ्च महीपानां पाण्डवैस्तद्वीहि मे ।
 अश्वत्थामस्तु यद्युद्धमर्जुनस्य च सञ्जय । अन्येषाञ्च महीपानां पाण्डवैस्तद्वीहि मे ।
 ॥ सञ्जय उवाच ॥ शृणु राजन् यथा वृत्तं संयामं ब्रुवतो मम । वीराणां शत्रुभिः सार्द्धं देहप्राणविनाशनं ।
 पार्थः संशप्तकबलं प्रविश्याण्वसन्निभं । व्यसोभयदमित्रघ्नो महाबात इवार्णवं ।
 शिरास्तुन्मथ्य वीराणां शितैर्भलैर्धनञ्जयः । पूर्णचन्द्राभवक्लाणि स्वचिभूदशनानि च ।
 सन्तस्तारक्षितिं क्षिप्रं विनालैर्नलिनैरिव । सुवृत्तानायतान् पुष्टान् चन्दनागुरुभूषितान् ।
 सायुधान् सतलत्रांश्च पञ्चाक्षोरगसन्निभान् । बाहून् सुरैरमित्राणां चिच्छेद समरेऽर्जुनः ।
 धूर्यान् धूर्यगतान् सूतान् ध्वजांश्चापानि सायकान् । पाणीन् सरत्नानसकृत् भलैश्चिच्छेद पाण्डवः ।
 रथान् द्विपान् हयांश्चैव सारोहानर्जुनो युधि । शरैरनेकसाहस्रैर्नित्ये राजन् यमवयं ।
 तं प्रवीराः सुसंरम्भा नर्दमाना इवर्षभाः । वासितार्थमिव क्रुद्धमभिद्रुत्य मन्दोत्कटाः ।
 निघ्नन्तमभिजघ्नस्ते शरैः शृङ्गैरिवर्षभाः । तस्य तेषाञ्च तद्युद्धमभवत्क्षोभहर्षणं ।
 त्रैलोक्यविजये यदद्वैत्यानां सह वज्रिणा । अस्त्रैरस्त्राणि संवार्धं द्विषतां सर्वतोऽर्जुनः ।
 दधुभिर्बहुभिस्तुण्णं विद्ध्वा प्राणान् जहार सः । क्षिन्नचिवेणुचक्राक्षान् हतयोधान् ससारथीन् ।
 विध्वस्तायुधद्वणीरान् समुन्मथितकेतनान् । संक्षिन्नयोक्तरङ्गीकान् विवरूथान् विकूवरान् ।
 विस्त्रस्तबभ्रुरयुगान् विस्त्रस्तान्प्रमण्डलान् । रथान् विशकलीकुर्वन् महाभ्राणीव मारुतः ।
 विस्मापयन् प्रेक्षणीयं द्विषतां भयवर्द्धनं । महारथसहस्रस्य समं कर्माकरोज्जयः ।
 सिद्धा देवर्षिसंघाश्च चारणाश्चापि तुष्टुवुः । देवदुन्दुभयो नेदुः पुष्यवर्धाणि चापतन् ।
 केशवार्जुनयोर्भूर्द्धिं प्राह वाक् चाशरीरिणी । चन्द्राग्न्यनिलसूर्याणां कान्तिदीप्तिमलयुती ।